

μέ τους άλλους εἶχα γνωρισθῆ· ἡ ὑπόθεσις μοι ἐφαίνετο τόσον σαθρά ὥστε ἐπερίμενον μετ' ἀπληστίας ν' ἀκούσω τὰ ἐπιχειρήματά των, τὸ θάρρος τῆς ἀπολογίας των, τὸν τρόπον τῆς ἀπαγγελίας των. Οἱ μάλιστα ἦσαν κουραστικοί· ὁ Εἰσαγγελεὺς δὲν ἔκαμνε τὸν ῥήτορα· ἐπερίμενα λοιπὸν ὡς ἀπόλαυσιν τὴν εὐγλωττίαν τῶν συνηγόρων καὶ ἔχαιρον ὅτι θὰ περνοῦσα μ' αὐτὴν καλὰ τὴν Κυριακὴν μου καὶ μέρος τῆς Δευτέρας, καὶ ὅτι μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς Τρίτης, ὅτε ὑπῆρχεν εὐκαιρία διὰ τὰς Ἀθήνας, θὰ γλεντοῦσα τὴν Σύρα, θὰ περιεργαζόμεν τὰ ἐκλογικὰ των, θὰ ἐπεθεώρουν τὰ οἰνοπωλεία των, θὰ κατεσκόπευον τὰς διαθέσεις των, θὰ ἀπελάμβανον τὰ ζυθοπωλεία των, θὰ συνηντώμην μὲ μειδιῶντας Συριανοὺς ὀφθαλμοὺς, θὰ ἔκαμνε καμμίαν τρυφερὰν ἐπίσκεψιν, θὰ ἤκουον τὴν Καραμόντε ὡς *Louisa* ἡ Λουκίαν κατὰ τὰ προγράμματα τῶν Συριανῶν, θὰ ἐχάραττον ἐπὶ τοῦ σημειωματαρίου ἄλλας παρὰ Βελενδζικὰς σημειώσεις, αἵτινες ἤρχισαν νὰ μοι ἐμποιοῦσι πλήξιν καὶ θὰ ἐπανηρχόμην εἰς Ἀθήνας πλήρης φαιδρᾶς συριανῆς ἀτμοσφαιρας, καὶ ὀλίγον κωφὸς ἀπὸ τὰς μελωδικὰς φωνὰς τῶν ὀψοπωλῶν τῆς ἀγορᾶς τῆς. Ἡ Σύρα εἶναι ἡ πρώτη ἑλληνικὴ πόλις, ἣν ἐπάτησα πλήρης ἐνθουσιασμοῦ, ὅτε πρὸ ὀκταετίας μετέβαινον εἰς Εὐρώπην. Ἦσαν καὶ τότε ἐκλογαί· ἀμέσως ἄμα ἀπέβην εἰς τὴν προκυμαίαν τῆς, ἐπληξε τὰ ὠτά μου ὁ ὕμνος τῆς ἐλευθερίας, τὸν ὁποῖον ἐπαιάνιζεν ἡ συνοδούουσα ὄμιλον ἐκλογέων μουσική. Ἦτο ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν ἤκουον τὸν ὕμνον τοῦτον ἀπὸ μουσικῶν ὀργάνων ἐν ἑλληνικῶ ἑδάφει, συνειδησμένους νὰ τὸν ἀκούω καὶ νὰ τὸν συντραγουδῶ ἐν εὐθύμῳ ὄμιλῳ φίλων. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἀμέσως ἐπλησίασα διαφόρους πολίτας καὶ τοὺς ἠρώτουν ἐκ περιεργείας ποῖον θὰ ψηφίσουν καὶ τότε ἐν τῷ ἄμα ὄλοι μου ὁ ἐκ τοῦ Σολωμοῦ ἐνθουσιασμός ἐσβέσθη, διότι εἶδα τὴν ἀναίδειαν τοῦ λεμβούχου, τοῦ καφεπώλου, τοῦ πωλητοῦ χαλβὰ τῆς Ζακύνθου, τοῦ κουρέως, διαβεβαιούντων με ὅτι θὰ ψηφίσουν ἀεκεῖνον ποῦ τοὺς πληρώσῃ καλλίτερα.» Αὕτῃ εἶναι ἡ πληγὴ τοῦ Συριανοῦ πληθυσμοῦ, ἡ αἰσχρὰ ἔξις ἣτις ἦτο τότε ἐν ἀκμῇ, ὁπότε καὶ οἱ ἐκλογικοὶ κατὰ λόγοι ἦσαν νοθευμένοι καὶ ὁ τυχὼν ἐψήφισε. Μοὶ εἶπον ὅτι τὸ κακὸν τῶρα ἐμετριάσθη.

Τοιοῦτον μικρὸν περίπατον ἔκαμνε ἡ φαντασία μου ἐνῶ κἀπνιζε τὸ ποῦρόν τῆς—ἐγὼ δὲν κἀπνίζω, ἀλλ' αὕτῃ.— ὅτε σηκώνεται ἐκ τῶν συνηγόρων ὁ Ἀλοῖσιος Τόμαν—ὁ πεψήφιος βουλευτὴς—καὶ ἀρχεται διὰ φωνῆς λιγνῆς, παραξοχισμένης, ἐνός ἀπελπιστικοῦ προοιμίου ὅπερ ἀπὸ βοῆς ἤρξατο, διὰ βοῆς διήλθε, εἰς τὴν βοὴν ἐπέμενε καὶ διὰ βοῆς ἐξέπνευσεν—ἀφοῦ ὀλίγου δεῖν νὰ ἐκπνεύσωμεν οἱ ἀκροαταὶ του, «ἐνθάδε κείμενοι, θύματα τοῦ βρυχηθμοῦ Ἀλοῖσίου Τόμαν». Δὲν με πιστεύετε· δὲν εἶναι ἔτσι; Ἀκούσατε ὀλίγω τὰς βραχείας σημειώσεις ἃς συνέσφιγξα μέχρι συντριβῆς τοὺς δακτύλους μου διὰ νὰ τὰς κρατήσω: «Ὅταν παρὰ τινι ἔθνη μία μεγάλη μερὶς πολιτῶν γογγύζῃ διὰ τὴν κατάπτωσιν εἰς ἣν περιῆλθεν, ὅταν βρυχᾶται ὑποκώφως ὅταν ἀκούωνται γογγυσμοὶ διὰ τὴν γενομένην σπατάλην, τότε ἀλλοίμονον! εἰς τὸν ἀνθρώπον ὅστις ἀποδισχθῆ, ὅστις καταδειχθῆ ὡς συναίτιος! Τότε ὁ ἔμπορος ἐξεγέρεται, ὁ ἐργάτης ἀνορθοῦται, ὁ χωρικός ὑφοῖ τὴν κεφαλὴν τὴν ὁποίαν ἔχει κεκλιμένην καὶ μετὰ περιεργείας θεᾶται τὰ πέριξ, ἵνα ἴδῃ τίς ὁ ἀπορροφῶν τὸν ἰδρώτα τοῦ λαοῦ διὰ σπόγγου ἀπορροφητικοῦ. Οὗτος λοιπὸν ὅσον μέγας καὶ ἂν ᾖ εἶναι ἀνθρώπος ἀπολωλός. Τὸ ρεῦμα θὰ τὸν παρασύρῃ. Ἡ βοή ὑποκώφως τὸν ὑποπτέει κλπ.

Εἶπα μόνον ν' ἀκούω, νὰ μὴ σημειῶνω, ἐκτός ἐὰν ἤθελα νὰ σημειῶνω μόνον: οὐ, οὐ, οὐ, καὶ διὰ συμβολικῶν χαρακτῆρων νὰ στενογραφῶ τὴν βοηλογίαν του. Ἀλλ' ἦτο ἀνυπόφορος. Ἐνόμιζε τὸ ἀκροατήριόν του ἐκ παιδίων· ἀφοῦ εἶπεν ὅτι τοὺς Βελενζαίους οὐδεμία συγγένεια τοὺς συνδέει! Ἀφοῦ εἶπεν ὅτι ἐπειδὴ τὸ κίβδηλον γραμματόσημον εἶχεν ὀπισθὲν τοῦ τὸν ἀριθμὸν 20, ἀπόδειξις ὅτι δὲν τὸ κατεσκεύασεν ὁ Βελένζας! Ἀφοῦ εἶπεν ὅτι διότι ἀποστέλλων ὁ Βελένζας τὸ γραμματόσημον εἰς τὸν Καϊμάκην ἐζήτει καὶ τὸ ἀντίτιμον, ἀπόδειξις ὅτι δὲν ἦτο κίβδηλον!!! Ζητεῖτε διὰ κίβδηλον ἐπὶ χεῖρας τὸν παρᾶν ; ; ;

Ἐστεινοχωρήθη, ἰδρωσα· καὶ ἐντούτοις δὲν ἐτελείονε· ἐφαίνετο πεινῶν· ὅτι εἶχεν ὄρεξιν νὰ φάγῃ ὅλην τὴν νύκτα. Καὶ μετ' αὐτὸν θὰ ἐσηκόνετο ὁ Ποσειδῶν· καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἀνύσιος· καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Βασαζῆς· καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Παπαλεξανδρῆς. Ἐννοεῖτε, ὅτι ἐπόθουν ν' ἀκούσω τὸν κ. Τυπάλλον, μεθ' οὗ εἶχον συνηκολογήσει, ἂν τυχὼν τρέχῃ πολὺ, νὰ βῆχω διὰ νὰ κρατῆται· ἀλλὰ νὰ περάσω διὰ τῆς Κολάσσεως, νὰ περάσω διὰ τοῦ Πουργατορίου, διὰ νὰ φθάσω εἰς τόσον προβληματικὸν Παράδεισον, θὰ ἤμην βλάξ, δὲν θὰ ἤμην Καλιβάν.

Καὶ ὅμως τὸ ἑλληνικὸν ἐσφύριζεν· ἦτο ἡ 7η μ. μ. τοῦ Σαββάτου. Ἐβρωτῶ τὸν κ. Σκουλοῦδην πότε φεύγει τὸ αὐστριακόν, μοῦ λέγει εἰς τὰς 9· δὲν χάνω καιρὸν, συνάζω τὰς σημειώσεις μου εὐρίσκω ἀνταποκριτὴν διὰ νὰ μοὶ κρατήσῃ μερικὰς σημειώσεις τῶν λοιπῶν ἀγορεύσεων παίρνω τὸ καπέλλο μου καὶ ὀρμητικὸς φεύγω.

Ἡ εὐγλωττία τοῦ Ἀλοῖσίου Τόμαν μ' ἔτρεψε κατὰ γράμμα εἰς φυγῆν.

Ἀφοῦ διήλθον προηγουμένως τῷ ὠραιότατῳ Ζυθοπωλείου Χοῦμη—εἰς Σύραν ὅσοι πηγαίνετε πρέπει νὰ τὸ ἐπισκεφθῆτε—δπου καλὸς φίλός μου Συριανὸς μοῦ προσέφερε δύο ποτήρια Βιενναίου ζύθου, ἐρρίφθη εἰς μίαν λέμβον διὰ τοῦ αὐστριακοῦ, μετὰ τὴν ἐξαλλοὴν ἐκείνην χαρὰν ἣν ἐχρωμάτισεν ἡ ξανθὴ τῆς Βιεννης μπίρα ὅτι ἐσώθη ἀπὸ τοῦ δρυχας τοῦ λόγου τοῦ κ. Τόμαν—δρυχας ναί, διότι ὁ λόγος τοῦ ἰστούγγράνιζε.

Ἦτο 8η ἀκριβῶς· μόλις ἐπάτησα εἰς τὸ κατάστρωμα καὶ ἐτέθη τὸ ἀτμόπλοιο εἰς κίνησιν.

Πρώτην φοράν ἴσως ὁ κ. Σκουλοῦδης ἔκαμε λάθος λογιστικόν.

Καλιβάν.

Ὁ πρόην διανομὸς τοῦ Μὴ Χάνεσαι κ. Περικλῆς ἔχει ἐπιστολὴν ἐν τῷ Γραφείῳ μας.

ΦΡΟΝΤΙΖΕΤΕ ΛΙΑ ΚΑΛΟΝ ΑΡΤΟΝ

Τοιοῦτον εὐρίσκετε εἰς τὸ Ἀρτοποιεῖον Βελησαρίου Τρίμη κάτωθεν τῆς οἰκίας Ῥομπόση καὶ ἀπέναντι τῆς ἀγορᾶς.

ΕΝ ΑΥΤῷ ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ἡ περιφημοῦ γαλλικῆ φραντσόλα Πειραιῶς τοῦ Γάλλου Μπισσῶν.

Καὶ ἄρτος σιμηγαλιτῆς πρώτης ποιότητος, ζυμωμένου διὰ τῆς χειρὸς.

Οἱ ἀγοράζοντες θὰ σχετισθῆτε μετὰ τὸν γλυκύτερον καὶ εὐγενέστερον ἀρτοποιὸν τῶν Ἀθηνῶν.